

Reclamen que el Front es presenti a les eleccions espanyoles

written by Llorenç Prats | 2 d'octubre de 2025

Incidir en els comandaments centrals espanyols democràticament, com a millor manera d'usar el nostre DNI, ens permetrà tornar-hi. La independència cada dia és més fàcil tot i els continuats ajornaments. La llei electoral espanyola dona **48 diputats a la Catalunya Principat**, que, sobre els 350, sense comptar els de la resta de la nació, suposa un 14% decisiu en tots els sentits.

El sistema bipartidista espanyol ha cavat la seva pròpia fossa i quan els resultats són molt iguals, com passa en aquests sistemes, la clau la tenen els partits frontissa. I aquesta és la millor oportunitat per a Catalunya. És clar, cal dir que dels 48 diputats no tots són d'obediència nacional i representen **interessos estrangers, colonials o directament extractius**. Però per molt poc Espanya serà ingovernable.

Ara mateix, només **15 diputats, amb un cert alè d'independentisme**, ja condicionen tota la política espanyola. I l'Estat trontolla. Ha d'aprovar lleis estrafoles com la llei d'amnistia, ha de frenar el traspàs de competències en immigració o ha d'anar pel món demanant l'oficialitat del català quan no ho és a tot l'Estat. Tot plegat, inversemblant i estrany, certament.

Per tant, ser al Congrés de diputats és altament efectiu si se sap aprofitar bé. Hi ha molt a guanyar. Pot permetre desencadenar la independència de Catalunya. La millor opció i el millor negoci. Els catalans podrien **sortir del bucle històric que patim** des de l'ocupació i liquidació de les nostres constitucions i llibertats. Però cal ser-hi!

Els fets, així i tot, ens obliguen a una reflexió. És el **PSOE-PSC qui manipula Catalunya**, i no cap altra força política. Són ells el que, amb diferència, esgarrapen més vots dels residents a Catalunya, catalans o no. I com opció ideològica només des de les esquerres catalanes podran arrabassar part del seu electorat. Aquesta és la funció nacional d'ERC que JxCat no reconeix ni en pintura i suposa una molèstia permanent. La sociovergència, en clau electoral, no té cap recorregut.

Els vots dretans catalans, de residents o autòctons, en canvi, per la seva càrrega nacionalista són els que estan en discussió. Ara sabem que Aliança Catalunya, en paraules de la seva líder, no vol presentar-se a les eleccions espanyoles. No vol **discutir vots al PP, VOX o JUNTS on són més decisius**. Ni vol determinar la ingovernabilitat espanyola com sí que pretén el FNC (Front Nacional de Catalunya). És el FNC que no reconeix les institucions espanyoles a Catalunya i vol fer front a les forces d'ocupació espanyoles i franceses tot afeblint el seu marc actual. Per això li reclamen que es presenti a les eleccions estatals i, com van fer els irlandesos i els bascos, democràticament usar les institucions espanyoles per a fins nacionals.

L'enemic comú a batre és el PSC-PSOE i és el que per a molts sembla el més simpàtic o, encara pitjor, el menys dolent. Greu error que ens condueix a un provincialisme estèril i a continuar essent una sucursal més. Per aturar-ho hi ha dos fronts clars. El primer, saber-ho i el segon, el que **li reclamen al Front Nacional de Catalunya**.